

[Bækgaard.]

gøre end at håbe, at lovforslaget om en belåningsordning for salgsafgrøder må blive ændret sådan, at en sådan ordning i nogen grad kan hjælpe landbrugets økonomisk dårligst stillede udøvere.

De uafhængige kan altså støtte lovforslaget, og vi vil stemme for det ved tredje behandling.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg har egentlig ikke mange bemærkninger at gøre ud over dem, jeg gjorde ved første behandling. Men når det siges her, at der står et enigt landbrug bag ved lovforslaget, vil jeg dog gerne sige, at jeg er ikke enig med dette enige landbrug. Jeg tror ikke, at det er til gavn for landbruget at gennemføre ordninger, der giver strukturforvridninger. Jeg erkender da, at vi har store markedsvanskeligheder; men jeg tror ikke, vi løser disse markedsvanskeligheder ved at gennemføre ordninger, der skaber unaturlig produktion af visse kornsorter; det er helt andre måder, disse markedsvanskeligheder skal løses på.

Jeg vil desuden endnu en gang gentage, at når man sidste år vedtog en lov, der skulle gælde 2 år frem i tiden, så var jo de 2 kr., man gav mere i basispris for andet år, en art kompensation for, at brødkornsordningen udløb, og jeg tror i øvrigt, at landbruget må erkende — jeg har da heller ikke hørt nogen modsige det — at den kornordning, vi vedtog sidste år, har betydet betydelig bedre priser og en betydelig fordel for den del af landbruget, der er kornsælgende.

Der tales så meget om de likviditetssvage landmænd. Ja, når man landet over vurderer, hvem det er, der er de store producenter af brødkorn, så har jeg nu ikke indtryk af, at det netop er de likviditetssvage; meget ofte er det helt andre kategorier end netop de likviditetssvage.

Så vil jeg til slut gerne til hr. Bækgaard sige en enkelt bemærkning. Hr. Bækgaard tog den sætning op, der blev benyttet ved første behandling, at landbruget havde ikke mange venner her i folketinget. Hvad enten man er ven eller uven med landbruget, så betyder det da ikke, at man ikke kan have en anden mening om de forskellige spørgsmål. Det vil da være helt naturligt, at der

er forskellige opfattelser af, hvad der tjener landbruget bedst, og min opfattelse er, at det tjener landbruget bedst at have en fælles basispris på alt korn og så lade hver enkelt vurdere, hvad det tjener ham bedst at dyrke.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Chr. Christensen): Jeg skal ikke gøre ret mange bemærkninger til det, der er sagt. Jeg vil sige tak til ordføreren for de uafhængige, som bakkede vort lovforslag op.

Må jeg sige til hr. Svend Haugaard, som jo tilsyneladende har fundet de vises sten, idet han mente, at man kunne få foderkornsprisen og brødkornsprisen til at nærme sig hinanden ved bare at nedsætte foderkornsprisen, at jeg ikke tror, han har ret. Hvis man nedsætter basisprisen på foderkorn, vil resultatet blive, at brødkornsprisen falder endnu mere. Det burde hr. Svend Haugaard som ordfører for sit parti da alligevel vide en lille smule om.

Hr. Svend Haugaard var også inde på spørgsmålet om grunden til tilnærmelsen mellem de to priser på foderkorn og brødkorn. Når de to priser har tilnærmet sig hinanden og arealet har tilnærmet sig det, der er det passende, så skyldes det uden tvivl, at vi sidste år fik gennemført en brødkornsordning og en foderkornsordning efter det fra vor side gang på gang fremhævede synspunkt, at bare vi fik en basispris på foderkorn, der lå over brødkornsprisen, var vi sikre på ikke at få for store arealer tilsæt med brødkorn. Vi har fået ret i vor antagelse; der gik ganske vist en 5-6 år, inden regeringspartierne kunne tilpasse sig efter vore ønsker.

Hr. Svend Haugaard var inde på spørgsmålet om, hvorfor der afleveres så meget korn umiddelbart efter høst; han mener, at det er mejetærskerne, der er skyld i det. Det er selvfølgelig rigtigt, at der takket være brug af mejetærskere hurtigt kommer mere korn frem til aflevering. Men dermed understregede hr. Svend Haugaard egentlig også det, som vi fra vor side gang på gang har peget på: at netop fordi der kommer for meget korn frem umiddelbart efter høst, samtidig med at de likviditetssvage er nødt til at sælge, vil prisen rasle ned, og så bliver det de fattigste, det kommer til at gå ud over.